

MAHPUSUN KENDİ İSTEĞİ İLE BAŞKA BİR HAPİSHANEYE NAKLİ

ADALET BAKANLIĞI CEZA ve TEVKİFEVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

NAKİL TALEBİNDE

BULUNAN

HÜKÜMLÜ : ..... (T.C. ....)

BAŞVURU KONUSU : Ayrıntıları aşağıda açıklandığı üzere başka ceza infaz kurumuna nakil talebim hakkındadır.

AÇIKLAMALAR :

..... Ceza Mahkemesi'nin ..... tarih ve ...../.... E., .../.... K. Sayılı kararı ile hakkımda ..... hapis cezası hükmü verilmiş olup ..... yılından beri hapisanedeyim. Tutuklandığım günden bu yana sırasıyla;

..... Ceza İnfaz Kurumlarında kaldım. Halen daha .....Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak kalıyor olup müddetnameme göre koşullu salıverilme tarihim ..../.... 'dir. Nakil giderlerimi peşin olarak karşılayabilecek durumdayım. (Nakil giderlerini karşılayabilecek durumda değilseniz durumunuzu gerekçelendirerek belirtiniz.) Kurumunuzda iyi halli olarak bulunmaktayım. Halihazırda devam eden bir disiplin cezam bulunmamaktadır. (Burada nakil talebinde bulunmanıza sebep kişisel durumunuzdan bahsedebilirsiniz) Nakil talep ettiğim 3 ceza infaz kurumunu aşağıda belirtiyorum. Mevzuat uyarınca nakil için gerekli bütün şartları taşıyorum.

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunu'nun "Nakiller" başlıklı 53. Maddesi: "Hükümlüler, kendi istekleri veya toplu sevk, disiplin, asayiş ve güvenlik, hastalık, eğitim, öğretim, suç ve yargılama yeri nedenleriyle başka bir kuruma nakledilebilirler." Hükmünü içermektedir.

Ayrıca aynı kanunun 54. Maddesi gereğince hükümlüler kendi istekleri ile başka bir cezaevine nakilleri mümkündür.

NAKİL İSTENEN CEZA İNFAZ KURUMLARI : (Burada yazılı en az 3 Ceza İnfaz Kurumu bulunmalıdır.)

- 1-
- 2-
- 3-

HUKUKİ NEDENLER : Anayasa, 5275 sayılı kanun, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi İle Ceza Ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında

Tüzük, Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler Hakkında Genelge ve ilgili mevzuat.

TALEP VE SONUÇ : Yukarıda açıkladığım sebeplerle yazılı kurumlardan birine nakilime karar verilmesini talep ederim.

(.../.../...)

İSİM SOY İSİM
İMZA

MAHPUSUN AİLEYE YAKIN YERE NAKLİ

ADALET BAKANLIĞI CEZA ve TEVKİFEVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

SEVK TALEBİNDE

BULUNAN

HÜKÜMLÜ : .....(T.C. ....)

BAŞVURU KONUSU : Ayrıntıları aşağıda açıklandığı üzere başka ceza infaz kurumuna sevk talebim hakkındadır.

AÇIKLAMALAR :

..... Ceza Mahkemesi'nin ..... gün ve ...../.. E., .../... K. Sayılı kararı ile hakkımda ..... hapis cezası hükmü verilmiş olup ..... yılından beridir hapis hanede yim. Tutuklandığım günden bu yana sırasıyla;.....

..... Ceza İnfaz Kurumlarında kaldım. Halen daha .....Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak kalıyor olup müddetnameme göre koşullu salıverilme tarihim ..../... 'dir. Ailem/ziyaretçilerim ise ..... şehrinde ikamet ediyor olup kaldığım yerden yaklaşık ..... km uzaktadırlar. Bu mesafeden ötürü ziyaretime yılda ancak ..... kez gelebilmektedirler oysa bu durum hem ulusal hem de uluslararası mevzuata aykırıdır. Şöyle ki;

(Burada sevk talebinizin uzaklık dışında başka nedenleri varsa onları da ayrıntılı olarak açıklamanız iyi olacaktır; sağlık sorunları vb.)

Anayasanın “Özel hayatın gizliliği” başlıklı 20’nci maddesinin 1. fıkrasında da, “Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz.” hükmüne yer verilmiştir.

Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmesi Hakkında Yönetmeliğin 5. Maddesinin d bendinde Kurum idaresinin uygun göreceği bir hafta açık görüş, ayın diğer haftaları kapalı görüş olmak üzere, hükümlü ve tutukluların yakınları ile haftada bir kez olacak şekilde görüşme hakkı düzenlenmiştir.

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun; “İnfazda temel amaç” başlıklı 3. maddesinin birinci fıkrasında; “Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı ile ulaşılmak istenilen temel amaç, öncelikle genel ve özel önlemeyi sağlamak, bu maksatla hükümlünün yeniden suç işlemesini engelleyici etkenleri güçlendirmek, toplumu suça karşı korumak, hükümlünün; yeniden

sosyalleşmesini teşvik etmek, üretken ve kanunlara, nizamlara ve toplumsal kurallara saygılı, sorumluluk taşıyan bir yaşam biçimine uyumunu kolaylaştırmaktır.”; **“Hapis cezalarının infazında gözetilecek ilkeler”** başlıklı 6. maddesinin birinci fıkrasının ilgili bentlerinde; “Hapis cezalarının infaz rejimi, aşağıda gösterilen temel ilkelere dayalı olarak düzenlenir: c) Cezanın infazında hükümlünün iyileştirilmesi hususunda mümkün olan araç ve olanaklar kullanılır. Hükümlünün kanun, tüzük ve yönetmeliklerle tanınmış haklarının dokunulmazlığını sağlamak üzere cezanın infazında ve iyileştirme çabalarında kanunîlik ve hukuka uygunluk ilkeleri esas alınır. ... f) Ceza infaz kurumlarında hükümlülerin yaşam hakları ile beden ve ruh bütünlüklerini korumak üzere her türlü koruyucu tedbirin alınması zorunludur.”

AYM tarafından 2017/30369 başvuru numaralı 30/09/2020 tarihli Ahmet Kılıçelli kararının 48 ve 49 numaralı paragraflarında bu husus şu şekilde açıklanmıştır.

47. Aile hayatına saygı hakkı kapsamında, tutuklu ya da hükümlünün aile hayatını sürdürmesini sağlamaya yönelik olarak devletin üstlenmesi gereken birtakım yükümlülükler ortaya çıkabilir. Söz konusu pozitif yükümlülükler, somut olayın koşullarına göre tedbirler alınmasını ya da edimde bulunulmasını gerekli kılabılır. Bu anlamda pozitif yükümlülüklerin gereklerinin her olayın kendine özgü koşullarına göre değişiklik gösterebileceği kuşkusuzdur.

48. Anayasa'nın 19. maddesi gereğince hükümlü ve tutukluların özel ve aile hayatının sınırlanması hukuka uygun olarak ceza infaz kurumunda tutulmanın kaçınılmaz ve doğal bir sonucudur. Öte yandan hükümlü ve tutukluların özel ve aile hayatına saygı gösterilmesi hakkı, ceza infaz kurumu idaresinin hükümlü ve tutukluların ailesi ve yakınlarıyla temasını devam ettirecek önlemleri almasını zorunlu kılmaktadır (*Mehmet Zahit Şahin*, B. No: 2013/4708, 20/4/2016, § 36). Bununla beraber bu yükümlülük yerine getirilirken ceza infaz kurumunda tutulmanın doğal sonuçlarının gözetilmesi gerekmektedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) “Özel ve aile hayatına saygı hakkı” başlıklı 8’inci maddesi uyarınca: “Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahiptir. Bu hakkın kullanılmasına bir kamu makamının müdahalesi, ancak müdahalenin yasayla öngörülmüş ve demokratik bir toplumda ulusal güvenlik, kamu güvenliği, ülkenin ekonomik refahı, düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için gerekli bir tedbir olması durumunda söz konusu olabilir.”

Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun 9 Aralık 1988 tarihli ve 43/173 sayılı kararıyla kabul edilen, “Herhangi Bir Şekilde Tutulan veya Hapsedilen Kişilerin Korunmasına İlişkin Prensipler Bütünü”nün “Aile mensupları ve dış dünya ile iletişim kurma hakkı” başlıklı 19. maddesinde “Tutulan veya hapsedilen bir kimseye kanunda veya kanuna dayanan bir düzenlemede belirtilen makul şartlara ve sınırlamalara tabi olarak, özellikle aile üyeleri tarafından ziyaret edilebilme ve onlarla haberleşme gibi, dış dünya ile iletişim kurabilmesi için kendisine yeterli imkan verilir.” hükmü, “İkametgahına yakın bir yerde tutulma hakkı” başlıklı 20. maddesinde; “Tutulan veya hapsedilen kişi talep ettiği takdirde, mümkün olduğu ölçüde ikamet ettiği yere makul uzaklıktaki bir tutukevinde veya hapishanede tutulmalıdır.”

9 Ekim 2003 tarihinde kabul edilen Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi’nin üye devletlere Ömür boyu hapis ve diğer uzun süreli cezalara mahkûm olanların cezaevi idaresince yönetimi hakkında Rec (2003) 23 sayılı Tavsiye Kararı, üye devletlerin hükümetlerine, diğerleri arasında, “bu tavsiye kararının ekinde yer alan ilkelerin, ömür boyu hapis ve diğer uzun süreli mahkûmların yönetimine ilişkin mevzuat, politika ve uygulamalarda rehberlik etmesini” tavsiye etmektedir. Bu Tavsiye Kararı özellikle şu şekildedir: “(...)22. Aile bağlarının kopmaması için özel çaba gösterilmelidir. Bu amaçla; - mahkûmlar mümkün olduğunca ailelerine veya yakın akrabalarına en yakın cezaevlerine yerleştirilmelidirler; - mektuplaşma, telefon görüşmeler ve ziyaretlerin mümkün olduğu ölçüde azam sıklıkta ve gizlilik içinde yürütülmesi sağlanmalıdır; Bu tür bir düzenleme güvenliği tehlikeye atıyorsa veya risk değerlendirmesiyle riskli olduğu tespit edilmişse söz konusu haberleşmeler, mektupların izlenmesi ve ziyaret öncesi ve sonrasında aramalar gibi makul güvenlik tedbirleri eşliğinde yürütülebilir. ”

11 Ocak 2006 tarihinde kabul edilen Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin, Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında Üye Devletlere Yönelik (2006)2 Sayılı Tavsiye Kararı’nın 17’nci maddesi şöyledir: “Mahpuslar, mümkün olabildiğince evlerine veya sosyal rehabilitasyon ortamlarına yakın cezaevlerine yerleştirilmelidirler. Cezaevlerine yerleştirmede, suçun devamlı takibi, güvenlik ve emniyet gerekleri ve tüm mahpuslara uygun rejimlerin sağlanması ihtiyacı hesaba katılmalıdır. İlk yerleştirme ve sonradan yapılacak bir cezaevinden diğerine nakil konusunda, mümkün olabildiğince mahpusa danışılmalıdır.”

Söz konusu Tavsiye Kararı’nın 24’üncü maddesinin 5’inci ve 6’ncı fıkraları uyarınca: “Ziyaretler için yapılan düzenlemeler, mahpuslara aile ilişkilerini mümkün olduğunca normal bir düzeyde sürdürmelerine ve geliştirmelerine izin verecek bir tarzda olmalıdır. Cezaevi yetkilileri, dış dünyayla yeterli bir iletişim

sürdüremelerinde mahpuslara yardım etmelidirler ve bunun için onlara uygun destek ve yardım sağlamalıdır.”

Avrupa İşkence ve İnsanlık Dışı veya Aşağılayıcı Muamele ya da Cezayı Önleme Komitesinin (AİÖK) (CPT) belirlemiş olduğu (2002) 1 – Rev. 2015 Sayılı “Standartlar”ın ilgili kısımları şöyledir: “51. Mahkûmların dış dünyayla temaslarını makul düzeyde devam ettirmesi de çok önemlidir. Her şeyden önce mahkûmlara aileleriyle veya yakın arkadaşlarıyla ilişkilerini devam ettirebilme imkânı verilmelidir. Buradaki temel prensip, dış dünyayla temasın desteklenmesi olmalıdır; bu tür temasın sınırlanması sadece kayda değer güvenlik endişeleri veya kaynak kısıtlılığı nedenlerine dayandırılabilir. CPT bu bağlamda, ailesi uzakta yaşayan (bu nedenle düzenli ziyaret imkânı olmayan) mahkûmlar için ziyaret veya telefon teması kurallarının uygulanması konusunda esnekliğe gerek olduğunun altını çizer. Örneğin bu tür mahkûmların ziyaret süresini biriktirebilmesine ve/veya aileleriyle telefonla temas kurabilmek için daha iyi imkânlara sahip olmasına izin verilebilir.”

Avrupa İnsan Hakları Komisyonu, 12/03/1990 tarihinde karara bağladığı Ouinas davasında (Ouinas v. France, 13756/88); Bir kişinin, AİHS'nin 5'inci maddesi çerçevesinde hukuka uygun olarak özgürlüğünden yoksun bırakılmasının, doğası gereği o kişinin özel ve aile hayatının kısıtlanması sonucunu doğuracağına dikkat çekmiştir. Diğer yandan, Komisyon, mahkûmun yakınları ile bağlantıda kalmasının, özel ve aile hayatına saygı hakkının esaslı unsurlarından olduğunu ve cezaevi idaresinin bu konuda gerekli yardımı sağlaması gerektiğini de belirtmiştir. İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi (AİHM) de önüne getirilen benzeri davalarda bu hususu vurgulamıştır. (Messina v. Italy, 25498/94; Epnerns-Gefners v. Latvia, 37862/02)

AİHM, 06/10/2005 tarihinde karara bağladığı Hirst davasında (Hirst v. United Kingdom, 74025/01); Mahkûmların, AİHS'nin 5'inci maddesine uygun olarak özgürlüklerinden yoksun bırakılmaları halinde de Sözleşme kapsamında garanti altına alınan diğer bütün temel hak ve özgürlüklerden yararlanmaya devam edeceklerini belirtmiştir. (Ayrıca bkz.; Dickson v. United Kingdom, 44362/04, Khoroshenko v. Russia, 41418/04, Vintman v. Ukraine, 28403/05)

AİHM, 25/10/2013 tarihinde karara bağladığı Khodorkovskiy ve Lebedev davasında (Khodorkovskiy and Lebedev v. Russia, 11082/06 - 13772/05); Taraf devletlerin, cezaların infazı konusunda geniş takdir yetkisine sahip olduklarını kabul etmekle birlikte, AİHS hükümlerinin cezaevinin kapısında son bulmayacağını altını çizmiştir. Mahkeme, bir kişiyi hukuka uygun olarak

özgürlüğünden yoksun bırakmanın, doğası gereği Sözleşme'nin 8'inci maddesi ile korunan özel ve aile hayatına da kısıtlamalar getireceğini, ancak bu noktadan hareketle mahkûmun söz konusu haklarından tamamen mahrum olduğu gibi bir sonuca da ulaşamayacağını belirtmiştir. Taraf devletler, aile hayatına saygı hakkı kapsamında mahkûmların yakın aile çevresiyle etkin bir şekilde ilişkilerini sürdürebilmesi için gerekli yardımı sağlamak yükümlülüğü altındadır. Bu çerçevede Mahkeme, coğrafi şartlar, ulaşım koşulları gibi hususlar da göz önüne alındığında, mahkûmun ailesine uzak bir bölgede cezasının infaz ettirilmesinin, Sözleşme'nin 8'inci maddesi ile güvence altına alınan aile ve özel hayatına saygı hakkına müdahale teşkil edebileceğini; böyle bir müdahalenin ise hukuka uygun olma, meşru amaca yönelik olma ve orantılılık ilkeleri açısından irdelenmesi gerekeceğini belirtmiştir.

AİHM, Vintman davasına ilişkin olarak vermiş olduğu 23/01/2015 tarihli Daire kararında (Vintman v. Ukrayna, 28403/05); AİHS'nin, mahkûmlara cezalarının nerede infaz edileceği konusunda bir seçim hakkı tanımadığını; ancak mahkûmun, ailesinin ziyaretlerini zorlaştıracak ya da imkânsız hale getirebilecek denli uzak bir bölgede barındırılmasının, aile hayatına müdahale teşkil edebileceğini yinelemiştir. Mahkeme orantılılık yönünden yaptığı incelemesinde ise; mahkûmun, ailesine yakın bir kuruma transfer talebinin reddi için, cezaevlerindeki aşırı yoğunluğun meşru bir gerekçe olarak öne sürülebileceğini, ancak bu durumda dahi mahkûmun görece daha yakın cezaevlerine nakli hususunun değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Aksi halde, yani kişinin nispeten daha yakın bir bölgeye nakli önünde meşru bir engel yokken uzakta bulunan bir kurumda barındırılması halinde, AİHS'nin 8'inci maddesinin ihlali sonucu doğabileceğini vurgulamıştır.

AİHM, 17 Eylül 2019 tarihinde karara bağladığı Avşar ve Tekin v Türkiye davasında eylül ayında vermiş olduğu bir kararda başvuru olan iki tutuklunun ikametgahlarından uzak yerlerde tutulmalarının aile hayatına saygı yükümlülüğünü ihlal ettiğine karar vermiş ve Türkiye'yi tazminata mahkum etmiştir.

Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde, aile hayatına saygı hakkına bir müdahalenin varlığından söz etmek mümkündür ve sonuçta böyle bir müdahalenin hukuka uygun kabul edilebilmesi için, kanuni bir dayanağının olması, meşru bir amaca yönelik olması ve en nihayetinde orantılılık ilkesine uygun olması gereklidir. Oysa ayrıntılı olarak açıkladığım üzere uzun süredir ailemden çok uzak bir yerde tutuluyor olmamın hukuka uygun bir müdahale olmadığı açıktır

NAKİL İSTENEN CEZA İNFAZ KURUMLARI : (Burada yazılı en az 3 Ceza İnfaz Kurumu Bulunmalıdır.)

- 1-
- 2-
- 3-

HUKUKİ NEDENLER : AİHM kararları, dilekçe içeriğinde belirtilen uluslararası kriterleri belirten metinler, Anayasa, 5275 sayılı kanun, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi İle Ceza Ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük, Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler Hakkında Genelge ve ilgili mevzuat.

TALEP VE SONUÇ : Yukarıda açıkladığım sebeplerle ailemin ikamet adresine yakın olan yazılı kurumlardan birine nakilime karar verilmesini talep ederim.

(.../.../.....)

**İSİM SOY İSİM
İMZA**

***Mahpusun aile üyelerinin bulunduğu hapisanelere nakli için mevzuatta özel bir düzenleme bulunmamaktadır fakat yukarıda bahsedilen gerekçe ve kararlarla ailenin her iki kardeşi ziyaret etmesinin zorluğu, hükümlü ve tutukluların ziyareti hakkında yönetmeliği gereği kardeşlerin birbirlerini ziyaret etme koşulunun sağlanması, ailesini tedavi süreçlerine destek olabilmesi gerekçelendirilerek başvuru yapılabilir.

SAĞLIK SEBEBİ İLE NAKİL

ADALET BAKANLIĞI CEZA ve TEVKİFEVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

NAKİL TALEBİNDE

BULUNAN

HÜKÜMLÜ : ..... (T.C. ....)

BAŞVURU KONUSU : Ayrıntıları aşağıda açıklandığı üzere başka ceza infaz kurumuna nakil talebim hakkındadır.

AÇIKLAMALAR :

..... Ceza Mahkemesi'nin ..... tarih ve ...../.... E., .../.... K. Sayılı kararı ile hakkımda ..... hapis cezası hükmü verilmiş olup ..... yılından beri hapisanedeyim. Tutuklandığım günden bu yana sırasıyla;

..... Ceza İnfaz Kurumlarında kaldım. Halen daha .....Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak kalıyor olup müddetnameme göre koşullu salıverilme tarihim .././.... 'dir. Kurumunuzda ..... hastası olarak bulunmaktayım. Bu husus ilgili hastane ve revir kayıtlarınızda mevcuttur. **(Herhangi bir kayıt yok ise hastalığının raporla sabit olduğu hususunun belirlenebilmesi için hastaneden rapor alınmasını talep edebilirsiniz.)** Kurumunuzda hastalığım ile ilgili tedaviye erişememekteyim. Hastalığım sebebiyle nakil talep ettiğim 3 ceza infaz kurumunu aşağıda belirtiyorum. Hükümlülerin tedaviye erişimi ile ilgili 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 71 ve 78. Maddelerindeki düzenleme şu şekildedir:

MADDE (71) Hükümlünün muayene ve tedavi istekleri

(1) Hükümlü, beden ve ruh sağlığının korunması, hastalıklarının tanısı için muayene ve tedavi olanaklarından, tıbbî araçlardan yararlanma hakkına sahiptir. Bunun için hükümlü öncelikle kurum revirinde, mümkün olmaması halinde Devlet veya üniversite hastanelerinin mahkûm koşullarında tedavi ettirilir.

(...)

MADDE (78) Hükümlünün muayene ve tedavisi

(1) Kurumun sağlık koşullarının düzenlenmesi, hükümlünün acil veya olağan muayene ve tedavisi kurumun hekimi tarafından yapılır. Genel veya hastalık nedeniyle yapılan tüm muayene ve tedavi sonuçları, sağlık izleme kartına işlenir ve dosyasında saklanır.

(2) Sağlık Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile üniversitelerin sağlık kuruluşları, hükümlülerin tedavileri bakımından gerekli yardımları yapmakla görevlidirler.

(3) Rızası olsa bile hiçbir hükümlü üzerinde tıbbî deney yapılamaz.

Uluslararası hukuk açısından ise **Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin Üye Devletlere Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında Rec (2006) 2 Sayılı Tavsiye Kararı (Avrupa Cezaevi Kuralları)'nın "Sağlık" başlıklı 39. Maddesinde:**

"39. Cezaevi yetkilileri sorumlulukları altında bulunan tüm mahpusların sağlığını korumalıdır."

Düzenlemeleri bulunmaktadır. Avrupa Cezaevi Kuralları'na göre idare tüm mahpusların sağlığını sağlamalı ve bu hakka erişimini korumalıdır.

Diğer yandan aynı uluslararası sözleşmenin (Avrupa Cezaevi Kuralları)'nın

46.1 *Uzman tedavisine ihtiyaç duyan hasta mahpuslar, bu hastalığın tedavisinin cezaevinde yapılmasının mümkün olmaması halinde, uzman kurumlara veya sivil hastanelere nakledilmelidir.*

46.2 *Cezaevi sisteminin kendisine ait hastaneleri olması halinde bu hastaneler, mahpusların uygun bakım ve tedavilerini sağlamak için yeterli personele ve yeterli donanıma sahip olmalıdır.*

Düzenlemeleri gereği sağlık nedeniyle mahpusların naklini, infaz kurumunda yapılacak tedaviler açısından da kuruma ait bölümlerin tedavi için yeterli donanıma uygun olması gerektiğini düzenlemektedir.

Hastalık nedeniyle nakil başvurusuna ilişkin ulusal mevzuat açısından temel esaslar ise infaz kanunu'nun **"Hastalık Nedeniyle Nakil"** başlıklı 57. Maddesinde düzenlenmiştir.

Madde 57- (1) *Hastaneye sevki zorunlu görülen hükümlü, bulunduğu yere en yakın tam teşekküllü Devlet veya üniversite hastanesinin hükümlü koğuşuna yatırılır.*

(2) *Bu hastanelere gönderilen hükümlülerin başka yerlerdeki hastanelere sevki, sağlık kurulu raporuyla, acil ve yaşamsal tehlikesi bulunması halinde, varsa biri hastalığın uzmanı olmak üzere iki uzman hekim tarafından verilip, başhekim tarafından onaylanan ve hastalığın sebebi, tedavinin hangi sebeple bulunduğu hastanede gerçekleştirilemediği, hastaya nerede ve ne tür bir tedavi gerektiğini açıkça belirten bir raporla mümkündür. Bu durumda da en yakın ve hükümlü koğuşu bulunan Devlet veya üniversite hastaneleri tercih edilir.*

(3) *Hükümlünün bu hastanelerde kontrol ve tedavisinin devam edip etmeyeceğinin sağlık kurulu raporuyla belgelendirilmesi gerekir; aksi halde hükümlü ait olduğu kuruma iade edilir.*

(4) *Hükümlü, acil haller dışında özel sağlık kuruluşlarında tedavi edilemez. Acil hallerin varlığı halinde Adalet Bakanlığına bilgi verilir.*

(5) *Hükümlü, sağlık nedenleriyle bulunduğu kurumda kalmasının uygun olmadığı, kurum hekiminin önerisi ve en üst amirinin isteği üzerine alınacak sağlık kurulu raporuyla belirlendiği takdirde, başka kurumlara nakledilebilir.*

AYM tarafından verilen 18/11/2015 tarihli 2012/1195 başvuru numaralı Mete Dursun kararında hükümlünün nakil sonrası devam eden hastalığına uygun bir ceza infaz kurumu arayışının sebebinin devletin hasta bir mahkûmun nasıl bir yere gönderileceğini incelememesinden, tüm ihtiyaçlarına cevap verebilecek kolaylıkların sağlanması konusunda önlem almamasından ve sağlık durumu açısından gerekli önlemleri almada yetersiz kalmasından kaynaklandığı belirterek Anayasa'nın 17. Maddesi kapsamında işkence ve kötü muamele yasağı için gerekli olan asgari eşğin aşıldığını belirterek insan haysiyetiyle bağdaşmayan muamele yasağının ihlal edildiğine karar vermiştir.

AİHM tarafından verilen Raffray Taddei/Fransa Kararında ise, başvuranın sağlık durumu nedeniyle, uygun bir tesiste kendisine özel bakım sağlanmasına yönelik gerekliliğin yetkililerce yeterince dikkate alınmamasının ve sonraki yaşanan süreçler neticesinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 3. Maddesi kapsamında insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele yasağının ihlal edildiğine karar vermiştir.

NAKİL İSTENEN CEZA İNFAZ KURUMLARI : (Burada yazılı en az 3 Ceza İnfaz Kurumu Bulunmalıdır.)

- 1-
- 2-
- 3-

HUKUKİ NEDENLER : Anayasa, 5275 sayılı kanun, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi İle Ceza Ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük, Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler Hakkında Genelge ve ilgili mevzuat.

TALEP VE SONUÇ : Yukarıda açıkladığım sebeplerle yazılı kurumlardan birine nakilime karar verilmesini talep ederim.

(.../.../...)

**İSİM SOY İSİM
İMZA**